

УДК 81'374:619(111)(112.2)(133.1)(134.2)
DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2025.43.1.38>

ЛЕКСИКОГРАФІЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ БАГАТОМОВНОЇ ВЕТЕРИНАРНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ТА ПРИНЦИПИ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ТЕРМІНІВ УКРАЇНСЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА ЛАТИНСЬКОЇ МОВ

LEXICOGRAPHIC ORGANIZATION OF MULTILINGUAL VETERINARY TERMINOLOGY AND PRINCIPLES OF SYSTEMATIZATION OF TERMS IN UKRAINIAN, ENGLISH, GERMAN, AND LATIN

Дзюбинська Х.А.,
orcid.org/0000-0001-8413-6017
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри філології імені Якіма Яреми
Львівського національного університету ветеринарної медицини
та біотехнологій імені С.З. Гжицького

Ваврін Н.П.,
orcid.org/0009-0001-9895-9994
старший викладач кафедри філології імені Якіма Яреми
Львівського національного університету ветеринарної медицини
та біотехнологій імені С.З. Гжицького

Стаття присвячена дослідженню лексикографічної організації багатомовної ветеринарної термінології та визначенню принципів систематизації термінів у різних мовних контекстах. Зокрема, розглянуто структурні та семантичні особливості терміносистеми ветеринарної медицини, яка включає анатомічну, клінічну та фармацевтичну підсистеми, що забезпечує точність наукових описів і уніфіковану комунікацію між представниками різних мовних спільнот. Встановлено, що анатомічна термінологія описує органи, тканини та фізіологічні процеси тварин, клінічна охоплює назви хвороб, симптомів і патологічних станів, а фармацевтична відображає лікарські засоби та діючі речовини, що підкреслює функціональну диференціацію понять у професійному дискурсі. З'ясовано, що розвиток ветеринарної термінології значною мірою обумовлений використанням греко-латинських коренів, які забезпечують стабільність, однозначність і міжмовну зрозумілість термінів, а також запозиченнями з англійської та інших сучасних мов, що дозволяє інтегрувати нові наукові відкриття і технології у міжнародний лексикон. Констатовано, що клінічна термінологія, представлена складними словами та комбінаціями терміноелементів, є важливим інструментом професійної підготовки, формуючи здатність точно позначати діагностичні, терапевтичні та профілактичні поняття. Підкреслено, що структурно-семантичний аналіз термінів, врахування морфологічної будови та міжмовних еквівалентів сприяє ефективному створенню багатомовних словників і забезпечує гармонізацію терміносистеми. Виявлено, що систематизація термінів та застосування принципів лексикографічного впорядкування формує основу для розвитку багатомовної компетентності студентів ветеринарних факультетів, дозволяє швидко орієнтуватися в професійних джерелах різними мовами та підвищує ефективність навчання і практичного застосування отриманих знань.

Ключові слова: багатомовна термінологія, ветеринарна медицина, лексикографічна організація, клінічна термінологія, анатомічна термінологія, фармацевтична термінологія, професійна комунікація.

The article is devoted to the study of the lexicographic organization of multilingual veterinary terminology and the identification of principles for the systematization of terms in different linguistic contexts. In particular, the structural and semantic features of the veterinary medicine terminological system are examined, including its anatomical, clinical, and pharmaceutical subsystems, which ensure the accuracy of scientific descriptions and unified communication among representatives of various linguistic communities. It has been established that anatomical terminology describes animal organs, tissues, and physiological processes; clinical terminology encompasses the names of diseases, symptoms, and pathological conditions; and pharmaceutical terminology reflects medicinal products and active substances, emphasizing the functional differentiation of concepts in professional discourse. It has been found that the development of veterinary terminology is largely determined by the use of Greek and Latin roots, which provide stability, unambiguity, and cross-linguistic comprehensibility of terms, as well as by borrowings from English and other modern languages, allowing for the integration of new scientific discoveries and technologies into the international lexicon. It has been stated that clinical terminology, represented by compound words and combinations of term elements, serves as an important tool in professional training, fostering the ability to accurately denote diagnostic, therapeutic, and preventive concepts. It has been emphasized that structural and semantic analysis of terms, consideration of morphological structure, and interlingual equivalents contribute to the effective creation of multilingual dictionaries and ensure the harmonization of the terminological system. It has been revealed that the systematization of terms and the application of lexicographic ordering principles form the basis for the development of multilingual competence among veterinary students, enabling them to navigate professional sources in various languages and enhancing the efficiency of both learning and practical application of acquired knowledge.

Key words: multilingual terminology, veterinary medicine, lexicographic organization, clinical terminology, anatomical terminology, pharmaceutical terminology, professional communication.

Постановка проблеми. Розвиток ветеринарної науки зумовлює потребу в системному осмисленні лексикографічної організації фахової термінології, тому що саме впорядкованість і структурна узгодженість термінів забезпечують точність та послідовність наукової комунікації. Відповідно формування єдиної терміносистеми набуває суттєвого значення, адже воно сприяє узгодженню понять і термінів у рамках професійного знання. З огляду на це, наведений процес упорядкування термінології водночас виступає необхідною умовою розвитку галузевих досліджень, що своєю чергою підвищує ефективність фахової підготовки та практичного застосування знань. Тому актуальність тематики дослідження полягає у потребі створення цілісної концепції систематизації ветеринарних термінів у контексті сучасної наукової комунікації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій засвідчує, що проблема вивчення ветеринарної термінології є предметом уваги науковців і залишається актуальною для розвитку професійної комунікації та стандартизації термінів у галузі. У цьому контексті Рожков Ю. розглянув процеси запозичення в термінології ветеринарної медицини [1]. Пилипенко О. здійснила історичний огляд формування німецької ветеринарної лексики [2]. Плюта Л. дослідила латинську анатомічну та клінічну термінологію [3]. Балалаєва О. зосередила увагу на методичних аспектах навчання граматики латинської мови студентів-ветеринарів [4]. Немова Т. і Личук М. дослідили клінічну ветеринарну термінологію, визначивши особливості її формування та труднощі перекладу [5]. Цвид-Гром О., Марчук В., Рейда О. та Івлєва К. розкрили специфіку формування термінологічного поля «хвороби тварин» в англійській мові [6]. Сиротін О. проаналізував антропоморфну метафору в англійській термінології ветеринарії [7]. Лашкул В. дослідив способи семантизації професійної лексики у навчанні англійської мови майбутніх ветеринарів [8]. Хауха Ю. та Ольхховська Н. здійснили аналіз структурно-семантичних особливостей німецької ветеринарної термінології [9].

Попри значну кількість досліджень, присвячених ветеринарній термінології, залишаються актуальними питання її комплексного впорядкування та систематизації, що забезпечує узгодженість наукової комунікації та ефективність використання термінів у професійній практиці.

Мета дослідження полягає у дослідженні лексикографічної організації багатомовної ветеринарної термінології та визначення принципів сис-

тематизації термінів у різних мовних контекстах.

Виклад основного матеріалу. Термінологічна система ветеринарної медицини становить цілісну сукупність номінацій, які відображають теоретичні поняття ветеринарії та водночас спеціальні номенклатурні найменування, що функціонують у професійному середовищі фахівців. Вона охоплює широкий діапазон термінів, котрі фіксують результати пізнання у сфері біології, анатомії, патології та фармакології, забезпечуючи уніфіковану комунікацію між представниками різних мовних спільнот [6, с. 226]. Саме тому систематизація ветеринарної термінології має принципове значення для забезпечення точності наукових описів і міжмовної еквівалентності у процесі лексикографічного опрацювання.

З огляду на складність предметної галузі, сучасна ветеринарна термінологія розглядається як одна з найбільш розгалужених і змістовно насичених терміносистем природничого знання. Її обсяг охоплює сотні тисяч одиниць, що відображають складність понять, пов'язаних із функціонуванням організмів, патологічними процесами, методами діагностики, профілактики та лікування тварин [6, с. 226]. Наприклад, термін *інфекційний процес* (англ. *infectious process*, нім. *Infektionsprozess*, лат. *processus infectiosus*) вказує на етіологію захворювання, а також на комплекс біохімічних і фізіологічних реакцій, що лежать в основі патогенезу.

Структурна організація ветеринарної терміносистеми ґрунтується на поділі її на три основні групи: анатомічну, клінічну та фармацевтичну. Наведений поділ відображає принципи системності й функціональної диференціації понять, що утворюють центр професійного дискурсу. Анатомічна термінологія описує органи, тканини, фізіологічні процеси та структурні особливості тіла тварини. Наприклад, український термін *печінка* має еквіваленти *liver* (англ.), *Leber* (нім.) і *hepar* (лат.), що демонструє стійкість міжмовних зв'язків та усталеність латинських основ у медичній номенклатурі.

Своєю чергою клінічна термінологія охоплює найменування хвороб, симптомів і патологічних станів. Вона вирізняється високою динамічністю, оскільки нові відкриття у сфері ветеринарії зумовлюють появу інноваційних терміноодиниць. Так, поняття *вірусний гепатит собак* (англ. *canine viral hepatitis*, нім. *virale Hepatitis der Hunde*, лат. *hepatitis infectiosa canum*) демонструє поєднання латинських і національних компонентів, що забезпечує точність та водночас міжнародну зрозумілість терміна. Представлений

приклад також ілюструє взаємопроникнення природничої та медичної термінології у процесі міжмовної адаптації.

Фармацевтична підсистема об'єднує лікарські засоби, препарати, їх діючі речовини та форми застосування. Її терміни відзначаються значною стандартизованістю, адже базуються на міжнародній номенклатурі, переважно латинського походження. Наприклад, *антибіотик широкого спектра дії* відповідає лат. *antibioticum amphoterum*, англ. *broad-spectrum antibiotic* і нім. *Breitbandantibiotikum*. Подане зіставлення демонструє, як лексико-семантична структура зберігає концептуальну сталість за умов мовної варіативності.

Слід зауважити, що розвиток термінологічної системи ветеринарної медицини зумовлений науково-технічним прогресом, а також потребою уніфікації понятійного апарату між мовами, що використовуються у науковому обігу. Виникнення нових термінів, пов'язаних із методами діагностики, лабораторними технологіями, цифровими системами моніторингу, формує тенденцію до інтернаціоналізації ветеринарного лексикону [6, с. 227]. Наприклад, термін *ультразвукове дослідження* (англ. *ultrasound examination*, нім. *Ultraschalluntersuchung*, лат. *examinatio ultrasonica*) демонструє адаптацію спільних наукових понять до різних мовних систем зі збереженням семантичної тотожності.

Досліджуючи закономірності розвитку ветеринарної термінології, необхідно зазначити, що її основою виступають запозичення з грецької та латинської мов, які становлять базис міжнародної ветеринарної терміносистеми. Саме ці класичні мови слугують універсальним джерелом формування найменувань у ветеринарії, забезпечуючи термінам точність, однозначність і стабільність уживання у науковій комунікації [1, с. 228]. Латинська мова, як мова наукової традиції, зберегла статус базового елемента номенклатури завдяки своїй морфологічній гнучкості та здатності до словотвору.

З огляду на це, значна частина сучасних ветеринарних термінів має греко-латинські корені, що полегшують міжнародне розуміння спеціальної лексики. Наприклад, термін *анемія* (лат. *anaemia*, англ. *anemia*, нім. *Anämie*) позначає патологічний стан, пов'язаний зі зниженням кількості еритроцитів або рівня гемоглобіну в крові. Усі три мовні еквіваленти мають спільну етимологічну основу, що походить від грецького *haima* – «кров», і свідчить про збереження міжмовної концептуальної тотожності. Представлений приклад демонструє,

як класичні елементи сприяють уніфікації професійної комунікації та стандартизації термінів у ветеринарній медицині.

Крім того, розвиток ветеринарної термінології, особливо клінічної, відбувається на основі системного використання греко-латинських терміноелементів, які утворюють продуктивні словотвірні моделі [5, с. 14]. Наприклад, термін *гепатит* (гр. *hepar* – печінка + суфікс *-itis* – запалення) або термін *дерматоз* (гр. *derma* – шкіра + *-osis* – патологічний процес) демонструють сталість словотворчих схем, характерних для медичної терміносистеми в цілому. Зазначений аспект забезпечує точність номінацій та формує чітку семантичну структуру у фаховому мовленні ветеринарів.

Водночас, поряд із традиційною спадковістю термінів класичного походження, у сучасній ветеринарній лексиці спостерігається тенденція до запозичення термінів з англійської та інших мов. Окреслений процес пояснюється активною інтеграцією англomовних досліджень у глобальний науковий обіг і розвитком цифрових технологій у ветеринарії. Наприклад, термін *scanner* (англ. *scanner*, нім. *Scanner*, укр. *сканер*) закріпився в українській ветеринарній термінології як позначення апарата для ультразвукової або томографічної діагностики.

З іншого боку, англійські запозичення часто замінюють або витісняють старіші терміни, утворені на основі інших мовних джерел. Наприклад, сучасний термін *vaccine* (англ. *vaccine*, нім. *Vakzine*, лат. *vaccinum*) активно використовується замість старих варіантів на позначення засобів імунізації тварин.

Слід також зауважити, що запозичення нових термінів не завжди супроводжується повною семантичною відповідністю міжмовних еквівалентів. Наприклад, термін *caseous necrosis* (англ.) перекладається українською як *сирнистий некроз*, тоді як у німецькій – *verkäsende Nekrose*. Попри спільну етимологію (*necrosis* – лат. *necrosis*, від грец. *nekros* – мертвий), у різних мовах акцент зміщується на різні семантичні ознаки процесу.

Крім того, клінічна термінологія становить одну з найважливіших підсистем ветеринарної лексики, оскільки вона безпосередньо пов'язана з професійною підготовкою майбутніх фахівців ветеринарної медицини та використовується в освітньому процесі з перших етапів навчання. У подальшому вона є важливим інструментом комунікації практикуючих лікарів ветеринарної медицини, слугуючи засобом точного позначення діагностичних, терапевтичних та профілактич-

них понять. Вивчення клінічної термінології відбувається як складова частина курсу латинської мови, що має усталені традиції термінотворення і формує основу для розуміння міжнародної ветеринарної номенклатури [3, с. 55].

З огляду на це, переважна більшість клінічних термінів є складними словами або комбінаціями терміноелементів, утворених шляхом поєднання грецьких і латинських коренів, префіксів та суфіксів. Вказані словотворчі структури мають усталені значення, що дозволяє створювати терміни для позначення хвороб, методів лікування, галузей ветеринарної медицини чи окремих патологічних процесів. Наприклад, український термін *ендокардит* (від грец. *endon* – «всередині» і *kardia* – «серце») відповідає англійському *endocarditis* та німецькому *Endokarditis*, означаючи запалення внутрішньої оболонки серця. Відповідна структурна конфігурація у різних мовах свідчить про системну єдність міжнародної клінічної термінології та її високий рівень уніфікації.

Важливим аспектом систематизації клінічної термінології є чітке розмежування функцій терміноелементів. Початкові елементи (префікси) уточнюють локалізацію або напрям дії, тоді як кінцеві (суфікси) відображають характер процесу чи патологічний стан. Наприклад, у терміні *гепатомегалія* (від грец. *hepar* – печінка, *megale* – збільшення) суфіксальна частина *-megalia* вказує на надмірне збільшення органа. У німецькій мові використовується аналогічний термін *Hepatomegalie*, а в англійській – *hepatomegaly*, що демонструє концептуальну спільність лексичних одиниць у напрямку фахової системи.

Завдяки знанню цих терміноелементів, закономірностей словотворення та семантичних зв'язків між компонентами терміна фахівці ветеринарної медицини здатні вільно орієнтуватися у спеціальній літературі. Це особливо важливо в умовах, коли значна частина джерел видається іноземними мовами, зокрема англійською та німецькою. Так, наприклад, термін *osteoporosis* (англ. *osteoporosis*, нім. *Osteoporose*, укр. *остеопороз*) уживається для позначення процесу зменшення щільності кісткової тканини, а його латинська форма *osteoporosis* відображає сталість у міжмовному використанні.

Систематизація клінічної термінології уможливорюють її лексикографічне впорядкування в структурі багатомовних словників. Це своєю чергою сприяє створенню єдиного терміносемантичного простору, що поєднує національні й міжнародні стандарти. Наприклад, у лексикографічній структурі багатомовного ветеринарного

словника термін *brucellosis* (англ.) – *Brucellose* (нім.) – *бруцельоз* (укр.) – *brucellosis* (лат.) може бути поданий із позначенням етимології, морфемної будови та сфери вживання.

Перейшовши до аналізу сучасного стану ветеринарної термінології у німецькомовному просторі, варто зазначити, що терміносистема Німеччини має чітко окреслену структуру, поділену на три основні групи: терміни-слова (непохідні, похідні, складні, аббревіатури), терміни-словосполучення та слова-символи [2, с. 113]. Представлений поділ відображає морфологічну різноманітність німецької терміносистеми, яка характеризується активним утворенням складних слів. Наприклад, термін *Tierseuchengesetz* (закон про епізоотії) складається з трьох компонентів (*Tier* – тварина, *Seuche* – заразна хвороба, *Gesetz* – закон) і демонструє німецьку схильність до словоскладання як механізму точного передавання спеціального змісту.

Для сучасної ветеринарної термінології, сформованої на матеріалі німецької мови, характерною є наявність різноманітних типів аббревіатур, які слугують засобом мовної економії та стандартизації спеціальної лексики. До таких скорочень належать буквені та звуко-складові форми, що використовуються у професійному спілкуванні фахівців ветеринарної медицини. Наприклад, німецьке скорочення BLV (*Bundesamt für Lebensmittelsicherheit und Veterinärwesen*) позначає Федеральне управління з безпеки харчових продуктів і ветеринарії, тоді як TA (*Tierarzt*) означає «ветеринарний лікар».

З огляду на це, лексикографічна організація ветеринарної термінології має спиратися на принципи однозначності, точності та логічності. Для ветеринарної термінології загалом властиві ознаки, що визначають її як високоспеціалізовану систему понять: наявність чітких дефініцій, абстрактність змісту, моносемія, відсутність експресивного або емоційного забарвлення, а також стилістична нейтральність. Важливим є й те, що кожен термін співвідноситься зі спеціальним поняттям певного рівня узагальнення, утворюючи логічно впорядковану систему [9, с. 127].

Для ілюстрації можна навести приклад англійського терміна *canine distemper* («собачий чум») – поняття, що позначає інфекційне захворювання тварин. У німецькій мові відповідником є *Staupe*, а в латині – *Distemper caninus*. Український термін має описовий характер і відображає етіологічну ознаку явища.

Поряд з тим, аналіз терміносистеми показує, що важливе місце в ній посідають метафоричні

утворення. Терміни-метафори становлять специфічний прошарок ветеринарної лексики, який, попри свою образність, не порушує принципу точності, а навпаки, сприяє ефективній комунікації між фахівцями. В англійській мові такі метафоричні номінації відображають когнітивні моделі, що пов'язують біологічні явища з антропоморфними характеристиками. Як засвідчує концептуальний аналіз, однією з найпродуктивніших є антропоморфна метафора, коли ознаки людського організму або поведінки переноситься на тваринний світ [7, с. 69].

Так, англійський термін *heart attack in dogs* («серцевий напад у собак») або німецький *Herzinfarkt beim Hund* відтворює аналогію з людською патологією, зберігаючи загальнобіологічну основу явища. У латинських медичних текстах подібні поняття передаються за допомогою такої конструкції, як *infarctus cordis canis*, що засвідчує спільність морфологічних структур і концептів у системах різних мов.

Граматичний матеріал у курсі латинської мови, що викладається на ветеринарних факультетах, подається у скороченому та цілеспрямованому обсязі, достатньому для формування в студентів основних навичок словотворення, морфологічного аналізу й перекладу ветеринарно-медичних термінів. Представлений аспект зумовлений специфікою професійної підготовки майбутніх фахівців, де латинська мова розглядається не як самостійна лінгвістична дисципліна, а як інструмент для засвоєння міжнародної термінологічної системи ветеринарної медицини [4, с. 74].

З огляду на це, у сучасних умовах підготовки ветеринарних фахівців особливого значення набуває оптимізація процесу викладання фахової лексики іноземними мовами. Ефективність цього процесу значною мірою забезпечується використанням міжпредметних зв'язків, передусім із латинською мовою, яка виконує функцію термінологічного посередника. Запропонований метод передбачає опору на вже сформовані професійні знання студентів, що дозволяє забезпечити когнітивну послідовність засвоєння понять і термінів. Навчання лексики у цьому контексті спрямоване передусім на розвиток лексичних навичок, тобто вміння впізнавати, розуміти й оперувати спеціальними одиницями у професійному контексті [8, с. 120].

Наприклад, англійський термін *bovine spongiform encephalopathy* має прямі кореляти в інших мовах: нім. *bovine spongiforme Enzephalopathie*, лат. *encephalopathia spongiformis bovina*, укр. «губчаста енцефалопатія ВРХ».

Наявність структурної та семантичної ідентичності таких одиниць демонструє важливість інтегрованого вивчення латинських коренів, що становлять основу міжмовної стабільності ветеринарної термінології.

В умовах нелінгвістичних закладів освіти особлива увага приділяється формуванню рецептивних лексичних навичок, адже основною метою є не безпосереднє продукування іншомовного висловлювання, а здатність розуміти професійні тексти за фахом. Окреслені навички передбачають уміння швидко розпізнавати терміни, визначати їх морфологічну структуру й встановлювати міжмовні відповідники. Наприклад, німецьке слово *Tierseuche* («епізоотія») складається з компонентів *Tier* («тварина») і *Seuche* («заразна хвороба»), що співвідноситься з лат. *epizootia* та англ. *epizootic disease*.

Для ефективного навчання семантизації нових лексичних одиниць у ветеринарній термінології доцільно застосовувати структурований підхід до розвитку лексичних мовних навичок, який передбачає формування вмінь ідентифікувати слова латинського походження, розпізнавати закономірності між лексичними системами латинської та англійської мов, визначати похідні й складні слова, а також виділяти латинські терміноелементи у складі термінів. Крім того, важливим є групування та класифікація лексичних одиниць за структурно-семантичними ознаками, що створює основу для їх системного засвоєння у професійній комунікації [8, с. 120-121].

У цьому контексті значну роль відіграє розуміння морфемної структури ветеринарних термінів. Наприклад, латинський термін *osteomalacia* («розм'якшення кісток») складається з двох компонентів: *osteo-* («кістка») та *-malacia* («розм'якшення»). Англійський відповідник *osteomalacia*, німецький *Osteomalazie* та український «остеомаляція» є прикладом інтернаціонального терміна, який відтворює єдину наукову концепцію різними мовами.

Важливо також у процесі навчання враховувати зв'язок між структурою терміна та його семантичним наповненням. Так, у термінах ветеринарної паразитології спостерігається висока продуктивність компонентів *endo-* і *ecto-*, що позначають локалізацію паразита: англ. *endoparasite* – «внутрішній паразит», нім. *Ektoparasit* – «зовнішній паразит», лат. *parasitus externus*, укр. «ектопаразит». Відповідне групування лексичних одиниць за принципом просторової орієнтації формує у студентів логічне сприйняття термінологічної системи.

Таким чином, структурно-семантичний аналіз терміноодиниць і порівняльне вивчення їхньої будови в українській, англійській, німецькій та латинській мовах сприяють формуванню у здобувачів освіти цілісного розуміння системності ветеринарної термінології, де навчання активізує когнітивні механізми професійної пам'яті, а також забезпечує здатність швидко орієнтуватися в іншомовних джерелах, створюючи умови для розвитку багатомовної компетентності у сфері ветеринарної науки.

Висновки. Проведене дослідження показало, що лексикографічна організація багатомовної ветеринарної термінології, включно з українською, англійською, німецькою та латинською мовами, спирається на поділ термінів на анатомічну, клінічну та фармацевтичну підсистеми, що забезпечує їхню структурну та семантичну

цілісність у професійному дискурсі. У цьому контексті особливе значення має використання греко-латинських коренів, оскільки вони сприяють стабільності термінів у різних мовних системах та формують основу міжнародної уніфікації понять. Водночас запозичення з англійської та інших сучасних мов дозволяють інтегрувати нові наукові відкриття і технології в міжнародний лексикон, підтримуючи актуальність терміносистеми. Як наслідок, систематизація термінів у багатомовних словниках та застосування принципів лексикографічного впорядкування створюють умови для гармонізації терміносистеми, точності наукової комунікації та інтеграції національної і міжнародної ветеринарної лексики, що в комплексі підвищує ефективність навчання і практичного застосування отриманих знань у галузі ветеринарної медицини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Рожков Ю. Г. Процеси запозичення в термінології ветеринарної медицини. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна». 2016. Випуск 60. С. 227-229.
2. Пилипенко О. П. Історичний огляд формування німецької ветеринарної лексики з аналізом її словотворчих формантів. Філологічні студії. 2016. Вип. 14. С. 110-117.
3. Плюта Л. Латинська анатомічна, клінічна термінологія в ветеринарній медицині. Collection of Scientific Papers «ЛОГОΣ» (March 3, 2023; Bologna, Italy). P. 53-56.
4. Балалаєва О. Ю. Навчання граматики латинської мови студентів-ветеринарів за допомогою електронного посібника. ScienceRise. 2015. № 9(1). С. 74-78.
5. Немова Т. В., Личук М. І. Клінічна ветеринарна термінологія: особливості формування і труднощі перекладу. Міжнародний філологічний часопис. 2022. Vol. 13, № 2. С. 5-14.
6. Цвид-Гром О. П., Марчук В. В., Рейда О. А., Івлєва К. С. Особливості формування термінологічного поля «хвороби тварин» в англійській мові. Закарпатські філологічні студії. 2021. Вип. 18. С. 225-228.
7. Сиротін О. С. Антропоморфна метафора в англійській термінології ветеринарії. Міжнародний філологічний часопис. 2021. Vol. 12, № 4. С. 67-70.
8. Лашкул В. А. Способи семантизації професійної лексики у процесі навчання англійської мови майбутніх ветеринарів. Humanities Studios: Pedagogy, Psychology, Philosophy. 2023. № 4(11). С. 118-126.
9. Хауха Ю. О., Ольховська Н. С. Структурно-семантичні особливості німецької ветеринарної термінології. Закарпатські філологічні студії. 2023. Випуск 30. С. 124-128.

Дата першого надходження рукопису до видання: 24.10.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 28.11.2025

Дата публікації: 30.12.2025